
Fotbalem napříč vírou. Kališníci hrají i pomáhají

Fotbalem napříč vírou. Kališníci hrají i pomáhají

Studenti českých teologických fakult nemají mnoho příležitostí, jak se společně potkávat a diskutovat, převážně se to stává jen na konferencích či přednáškách otevřených širší veřejnosti. O možnost vídat se i na poněkud neformální úrovni

usilují už delší dobu studenti Husitské teologické fakulty (HTF UK). A to prostřednictvím vzájemných klání ve fotbale.

„S kamarádem a kolegou z fakulty Dominikem Ďurovcem pořádáme alespoň jeden fotbalový turnaj ročně, zpravidla na přelomu května a června, podle toho, jak to vyjde s ohledem na státnice,“ vypráví mi jeden z organizátorů fotbalových klání **Štěpán Mejšner**.

Právě letos měli poprvé dorazit i zástupci z Katolické a Evangelické fakulty, chvályhodnou myšlenku však nakonec zhatil nástup celosvětové pandemie koronaviru a následná karanténní opatření. „Sice jsme se stihli sejít těsně během rozvolnění karantény, nicméně nakonec místo domluvených osmi týmů dorazila polovina,“ vysvětluje Štěpán.

Boží bojovníci vs Kališníci

Mezi účastníky naopak nechyběl tým s poeticky husitským názvem Boží bojovníci. Ten funguje už řadu let a v současnosti se skládá především z bývalých studentů a absolventů HTF. „My jsme ale chtěli přilákat k fotbalu i aktuální studenty fakulty, a tak jsme s Dominikem před čtyřmi lety založili druhý tým s pracovním názvem „Boží bojovníci B.“ A po vítězství na turnaji nad původními „Bojovníky“ jsme se dokonce drze (avšak pouze symbolicky) přejmenovali na Boží bojovníky A,“ směje se Štěpán.

Ilustrační foto.

Aby však nedocházelo ke zmatkům, vymysleli nakonec nový název – Kališníci HTF. A tak se i prezentovali například na posledních Rektorských sportovních dnech. „Tam se nám tedy moc nedařilo,“ přiznává Štěpán. „Jak se říká sportovní hantýrkou, tak balon nám není cizí, ale když nastoupíte například proti klukům z FTVS, kteří jsou denně spolu a trénují, tak je to samozřejmě znát.“

Kališníci se snaží scházet k tréninkům alespoň jednou týdně a někteří členové hrají i soutěžní zápasy za týmy v nižších fotbalových soutěžích. Štěpán je v tomto výjimkou, jako desetiletému mu totiž lékaři objevili skrytou srdeční vadu. Přitom hrával tenis a sbíral úspěchy ve školních kláních v basketbale, florbale či volejbale.

Největší jeho vášní však byl a stále je fotbal. Snad i díky vzoru, který měl ve svém dědečkovi, jenž to dotáhl do dorosteneckých kategorií pražské Sparty. „Moje fotbalová kariéra bohužel skončila dřív, než se mohla nějak rozvinout, tak si to kompenzuji alespoň s Kališníky. Dodnes mě mrzí, že jsem nemohl vyzkoušet, kam až bych to mohl dotáhnout,“ říká Štěpán.

Ceny z Nazaretu

O to víc si užívá, když může obléknout černý dres s bílým kalichem na hrudi a číslem 9 na zádech. „Nejlepší fotbaloví útočníci přece vždycky nosili devítku,“ argumentuje obdivovatel slavného hráče Zlatana Ibrahimovice a pochvaluje si i další efekt fotbalového zápolení: „Na turnaj pravidelně zveme i kluky bez rodinného zázemí z Domova na půl cesty Maják,“ prozrazuje. Navíc mají akce i dobročinný podtext, keramické ceny pro účastníky turnaje totiž organizátoři pořizují z chráněných dílen Centra pro lidi s postižením Nazaret.

Štěpán věří, že příští turnaj už se povede dostat na jedno místo týmy reprezentující všechny teologické fakulty. A vůbec nemá obavy z toho, že by mohlo kromě soubojů na trávníku dojít i k názorovým střetům.

„Lidé, kteří do toho tolik nevidí nebo nežijí církevní život, mají pocit, že mezi církvemi fungují velké rozbroje a že třeba nemůžete do jiného kostela. Ale člověk by byl sám proti sobě, kdyby si nerozšiřoval obzory. Vždyť já sám jsem křtěný katolík a chodím do katolického kostela,“ překvapí mě.

A bleskově reaguje na můj poněkud udivený pohled: „Už všem okolo říkám, že jsem reformovaný katolík. Anebo z legrace, že jsem dvojí agent,“ směje se student pátého ročníku oboru Učitelství náboženství a základů společenských věd pro střední školy, který by po státnicích na HTF rád pokračoval postgraduálem na Evangelické teologické fakultě.

„Studia na HTF mi otevřela oči úplně jiným směrem a věřím, že se mi podobné zkušenosti podaří dosáhnout i na Evangelické fakultě,“ říká mladý muž, jehož původním snem bylo stát se lékařem.

„Žil jsem tou představou až skoro do konce gymnázia ale byl jsem si vědom svých potíží s chemií a matematikou. A u pedagogiky mě „zradila“ logika v češtině. Nakonec jsem tedy vybral HTF, kde mě nejvíc baví filosofie a teologie. Když se opravdu vše podaří a udělám doktorát, tak věřím, že mi to otevře dveře do vyšších sfér univerzitního vzdělávání. Dovedu si představit obětovat svůj život vědě – občas si představuji sám sebe podobně jako výjev ze starých obrazů, na kterých někdejší teologičtí učenci píší objevené práce zavřením s učenými svitky u kahanu,“ uzavírá s úsměvem náš rozhovor.

Štěpán Mejšner (25)

Student pátého ročníku HTF UK, obor Učitelství náboženství a základů společenských věd pro střední školy. Pochází a žije v Průhonicích. Původně se chtěl zabývat především pedagogikou, nyní by se rád věnoval filosofii a teologii. Ve volném čase miluje fotbal, je věrným fanouškem Sparty Praha.